mæssige spørgsmål og vil også på eget initiativ kunne tage spørgsmål op til forelæggelse for arbejds- og undervisningsministrene. Det indebærer et ansvar for bestyrelsen for - ud over de i forslaget fastsatte kompetencer - at indgå i dialog om udvikling, behov m.v. inden for den erhvervsrettede voksen- og efteruddannelse.

Til § 8

Bestemmelsen indebærer, at bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering kan beslutte at udmelde samlede forventede rammer til Efteruddannelsesudvalgene, således at udvalgene har et grundlag for deres vurdering af det kommende finansårs behov m.v. En sådan foreløbig udmelding vil kunne bidrage til at kvalificere arbejdet i Efteruddannelsesudvalgene og skabe realistiske forventninger omkring behovsindmeldelserne. Det forudsættes, at der samtidig, når det vælges at benytte denne procedure, som er op til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering, sker en orientering af Undervisningsministeriet, som udarbejder grundlaget for bestyrelsens senere indstilling til brug for finansloven om behovet og f.eks. aktivitetslofter på uddannelser, som er formelt kompetencegivende.

Til § 9

Bestyrelsens indstilling til arbejds- og undervisningsministrene vil hvile på en udtalelse fra Efteruddannelsesudvalgene, som foretager en behovsvurdering i form af en behovsredegørelse. Efteruddannelsesudvalgenes behovsredegørelse indgår også som grundlag for Uddannelsesrådets indstilling til bestyrelsen om, inden for hvilke konkrete uddannelsesområder – herunder tværgående områder – udviklingen på arbejdsmarkedsuddannelserne bør ske. Denne indstilling vedrører således udviklingen i forhold til uddannelsesindhold, men bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering kan herudover vælge at inddrage Uddannelsesrådet gennem forelæggelse af spørgsmål om aktivitetsbehov for Uddannelsesrådet.

Uddannelsesrådet indstiller endvidere - på grundlag af udtalelse fra Efteruddannelsesudvalgene – til bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering om rammer til udvikling af uddannelser, læreruddannelse, forsøgs- og udviklingsaktiviteter og analyser og kvalitetsmålinger.

Til § 10

På arbejdsmarkedsuddannelserne giver staten et direkte tilskud til dækning af AMU-centrenes bygningsudgifter. Udgifterne hertil vil indgå i bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansierings indstilling efter § 11. På Undervisningsministeriets område fastsættes aktivitetsafhængige bygningstaksametre. Bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansiering vil derfor 1 gang årligt have en opgave i forhold til undervisningsministeren med at indstille om bygningstakster i processen op til finanslovens vedtagelse.

Til §11

Bestemmelsen regulerer bestyrelsen for Arbejdsmarkedets UddannelsesFinansierings opgaver i relation til indstilling til arbejdsministeren 1 gang årligt i processen op til finanslovens vedtagelse. Som en del af indstillingen indgår indstilling om reducerede tilskud til drift til grupper af arbejdsmarkedsuddannelser. De reducerede statstilskud for grupper af uddannelser, der giver anerkendt kompetence, vil som udgangspunkt følge en række kriterier fastsat i lov om arbejdsmarkedsuddannelser. Kriterierne er:

1) Uddannelsens målgruppe: Uddannelser, der primært tilgodeser ikkefaglærte og ajourførende uddannelse for faglærte, er forudsat at skulle have højere statsligt tilskud, mens uddannelser på et videregående niveau prioriteres inden for gruppen med lavere tilskud.

2) Uddannelsens bredde: Uddannelser, der har et bredt indhold, og som giver deltagerne færdigheder, som er bredt anvendelige indenfor en branche eller på tværs af brancher, gives højere statstilskud end smalle uddannelser, som giver begrænsede anvendelsesmuligheder på arbejdsmarkedet.

3) Uddannelser, der indgår i en struktur for arbejdsmarkedsuddannelser: Uddannelser, som indgår i en beskrevet uddannelsesstruktur for et område, er forudsat at skulle have højere statsligt tilskud end uddannelser, som ikke indgår i en (faglig) struktur.

4) Brancheforhold: Uddannelser inden for brancheområder med relativt mange små og mellemstore virksomheder er forudsat at skulle have højere statsligt tilskud end uddannelser inden for brancheområder med primært store virksomheder.

Hertil kommer, at en række andre forhold vil indgå i overvejelserne om, hvornår en uddannelse skal have fuldt statsligt tilskud, f.eks. er det forudsat, at uddannelser, der giver certifikat på baggrund af myndighedskrav, gives fuldt statsligt driftstilskud.

For de uddannelser, hvor der er indført reducerede statstilskud, er det forudsat, at virksomheden dækker uddannelsesstedets resterende udgift op til den fulde takst. Der er dog mulighed for arbejdsministeren til evt. at fastsætte nærmere regler om, at uddannelses-